

10-5

בתי המשפט

א 7050/06

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

בעניין:

1. שקיר _____

2. שקיר _____

ע"י ב"כ עו"ד מ' מיעארי

התובעים

נגד

1. יניב קראוס

2. תומר צימרמן

3. דרור דנון

4. אורן אברו

5. משטרת ישראל

6. מדינת ישראל

הנתבעים

ע"י פרקליטות מחוז י-ם (אזרחי)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

פסק דין

א. התביעה וההליכים שבעקבותיה

1. עניינו של פסק דין זה בתביעה שהוגשה ע"י שני תובעים, שהם שני אחים, נגד ארבעה שוטרים (הנתבעים 1-4) וכן נגד משטרת ישראל ומדינת ישראל (הנתבעות 5-6), אשר נטען במסגרתה, כי התנהגות השוטרים כלפי התובעים הסבה להם נזקים.

2. בכתב התביעה (בסעיפים 14-17) מתואר האירוע שהוביל להגשת התביעה באופן הבא:

"14. ביום 30.12.02, כאשר היו התובעים בדרכם אל מקום עבודתם בירושלים, הם עוכבו ע"י 3 שוטרי מג"ב ושוטר אחד במדים כחולים (להלן השוטרים 1-4 /או השוטרים) שעמדו בכניסה של שכונת ג'בל אל-מוקבר.

15. השוטרים בקשו לקבל את תעודות זהותם של התובעים, וכשגילו כי הם מחזיקים בתעודות זהות של השטחים, הם הודיעו להם כי הם רוצים לערוך עליהם חיפוש, ולצורך כך הם ביקשו מהם להתלוות אליהם אל תוך יער סמוך, במרחק של כ-50 מטר. יצוין, כי באותו מעמד הציגו התובעים בפני השוטרים אישורי כניסה לישראל, אך על אף זאת השוטרים התעקשו לערוך את החיפוש.

16. התובעים התלוו לשני שוטרי מג"ב, וכשנכנסו אל תוך היער, השוטרים תקפו אותם באופן ברוטאלי ונתנו להם מכות בכל חלקי גופם מבלי שהיה לכך כל הצדק. לא זו בלבד, אלא לקחו השוטרים /או מי מהם מכיסו של התובע 2 סכום כסף של 200 ₪.

בתי המשפט

א 7050/06

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

17. לאחר שסיימו השוטרים את "החגיגה", הם חזרו ביחד עם התובעים לג'יפ, שוב נתנו להם מכות והרביצו להם על לא עוול בכפם, ולבסוף עלו לרכבם בכוונה לעזוב את המקום. התובע 2 ביקש לקבל את כספו חזרה, אך השוטרים ו/או מי מהם סירבו לעשות זאת ואחד מהם אף איים כי ימשיך להכותו אם יעיז לבקש את הכסף שוב".
3. בכתב ההגנה נטען, כי אין לחייב את הנתבעים במאומה כלפי התובעים. גירסת הנתבעים לגבי השתלשלות העניינים הנטענת באה בכתב ההגנה (בסעיפים 2-7) כדלקמן:
- "2. ביום 30.12.02, מילאו הנתבעים 1-3 (להלן: השוטרים) את תפקידם באבטחת שלומם של תושבי ירושלים. הנתבע מס' 4 שהה במקום אחר באותו מועד, ולא היה במקום ובזמן המתוארים בכתב התביעה.
3. במהלך סיור של השוטרים באזור טיילת ארמון הנציב, ראו השוטרים את התובעים, כשמעיליהם תפוחים.
4. מראם של התובעים עורר את חשדם של השוטרים, והם ביקשו מהם להזדהות בפניהם. בשל העובדה שהתובעים לבשו מעילים תפוחים, ועל פי הנוהל, ביקשו השוטרים לערוך חיפוש חיצוני על גופם של התובעים.
5. לשם שמירה על כבודם של התובעים, ועל פי הנוהל, לא נערך החיפוש בטיילת עצמה, לעיני עוברים ושבים, אלא במורד המדרגות, במקום שאינו כה חשוף.
6. במהלך ביצוע החיפוש לא הופעלה אלימות כלשהי על ידי השוטרים. בכיסו של אחד התובעים נמצא כסף מזומן, והוא הוחזר לתובע מייד. לאחר תום החיפוש, ומשהוברר שהתובעים לא נושאים על גופם מטען אשר עלול לסכן את שלום הציבור, שוחררו התובעים לדרכם, ותעודותיהם הושבו להם.
7. כעבור דקות ספורות, פנו התובעים אל השוטרים בטענה שהם לא מוצאים שטר של 200₪ שהיה ברשותם. השוטרים שבו למקום בו בוצע החיפוש על גופם של התובעים על מנת לראות אם השטר נפל שם, ואולם במקום לא נמצא דבר".
- למטה מכך (בסעיפים 8-9 של כתב ההגנה) נרשמה גם התוספת הבאה:
- "8. כששה ימים לאחר האירוע, הגיש התובע תלונה במחלקה לחקירות שוטרים. בעקבות התלונה נפתחה חקירה, אותרו השוטרים שביצעו את החיפוש על גופם של התובעים, נגבו הודעות התובעים והשוטרים, אולם לא נמצאו די ראיות לביצוע עבירה כלשהי מצד השוטרים, ועל כן הוחלט לסגור התיק בלא העמדה לדין.

ש
755
189

בתי המשפט

א 7050/06

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

- 1 9. הנתבעים משתתפים בצערם של התובעים אם אכן אבד להם שטר
2 של 200 ₪ באותו מועד. יחד עם זאת, אין מקום לחייב את השוטרים
3 או את המדינה בשל אבידה זו".
4
- 5 4. בעקבות הודעה על קיומה של חסינות לפי סעיף 7א לפקודת הנויקין – שהוגשה
6 ב-19.10.06, במקביל להגשת כתב ההגנה – הוסכם, כי התביעה נגד הנתבעים 1-4 תידחה
7 (ראו פרוטוקול ישיבת 21.5.08, ע' 4, ש' 1-2, יחד עם סעיף 3 להודעה הנ"ל). לפיכך,
8 התביעה נגד הנתבעים 1-4 נדחת, והמשכו של פסק דין זה יעסוק בתביעה נגד הנתבעות
9 5-6 (משטרת ישראל ומדינת ישראל).
10
- 11 5. בנוסף להסכמה הנ"ל, גובשה בישיבת קדם המשפט מיום 27.12.07 הסכמה דיונית
12 כדלקמן:
13 "מוסכם שההודעות שנמסרו על ידי שני התובעים והשוטרים במח"ש
14 תשמנה תצהירי עדות ראשית בשאלת החבות, וכי בנוסף לכך יוכלו
15 התובעים להגיש תצהירי עדות ראשית לעניין הנזק עד 27.1.08
16 ותתקיים ישיבת הוכחות קצרה אשר תכלול חקירות שכל אחת מהן
17 תוגבל בהסכמה ל-15 דקות".
18
- 19 6. בהמשך לאותה הסכמה הוגשו (ב-3.2.08) תצהירים של שני התובעים בעניין הנזקים.
20 לאחר מכן, בעקבות הסכמות נוספות (שקיבלו ביטוי בהחלטות מ-3.2.08 ומ-5.3.08),
21 הוגש תצהיר נוסף מטעם הנתבעים (ב-10.3.08), אלא שכחלק מן ההסכמה לעניין
22 החסינות והשלכותיה על ההליך דנן (כנ"ל, בסעיף 4) הוסכם מאוחר יותר, כי התצהיר
23 הנוסף הנ"ל לא יהיה חלק מחומר הראיות (פרוטוקול 21.5.08, ע' 4, ש' 4-6).
24
- 25 7. בישיבת הוכחות, שהתקיימה ב-21.5.08, נחקרו שני התובעים על תצהיריהם והודעותיהם
26 (לגבי האחרונות הוסכם שהן תשמנה כתצהירי עדות ראשית בשאלת החבות, כנ"ל
27 בסעיף 5). לאחר מכן נחקרו הנתבעים 1-3 על הודעותיהם (שגם לגביהן הוסכם כנ"ל).
28
- 29 8. בהמשך להשתלשלות העניינים שעד כה, הוגשו סיכומים בכתב (לאחר ארכות שנתבקשו),
30 ובכך הוכשרה הקרקע להכרעה במה שעל הפרק.
31

בתי המשפט

א 7050/06

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

ב. תוצאה סופית וביסוסה

- 1
2 9. לאחר שקילת טענות הצדדים, על רקע מכלול החומר, הגעתי לכל מסקנה, כי יש לקבל את
3 טענת התובעים, בדבר התנהגות בלתי ראויה כלפיהם, אך יש לפסוק לזכותם סכומים
4 נמוכים בהרבה מאלה שהם עותרים להם. בסופו של דבר הגעתי לכלל מסקנה, כי יש
5 לפצות את התובע 1 עבור נזק לא ממוני בלבד, ואת התובע 2 – עבור נזק לא ממוני ועבור
6 אבדן סך 200 ₪, באופן שלתובע 1 ישולם סך 10,000 ₪ למועד פסק דין זה (כולל ריבית
7 עד מועד זה) ולתובע 2 – סכום מעוגל של 10,300 ₪ (כולל הפרשי הצמדה וריבית
8 רלבנטיים עד מועד זה).
- 9
- 10 10. בסופו של יום הגעתי לכלל מסקנה, כי עצם עיכובם של התובעים לצורך חיפוש וזיהוי היה
11 כדין, בנסיבות הבטחוניות ששררו במועד האירוע. לעומת זאת, הפעולות שבוצעו ביחס
12 לתובעים לא בוצעו מתוך שמירה ראויה על כבודם, אלא דווקא מתוך זלזול בהם, שגרר
13 שימוש בכח רב מן המינימום ההכרחי, וגם זלזול בכספו של התובע 2, שהביא לכך
14 שבסופו של דבר חסרו לתובע זה 200 ₪, אשר לא היה מקום שיחסרו. עם זאת, המידה
15 שבה חרגו השוטרים מן המינימום ההכרחי לא הייתה קיצונית או רבה.
- 16
- 17 11. לתוצאה דלעיל הגעתי בעיקר על יסוד שיקולים וטעמים אלה:
- 18 א. הזהרתי עצמי, ברוח מה שהנתבעות טוענות בסיכומיהן (בסעיף 1), שמא תכלית
19 התביעה להרתיע את הנתבעים ודומיהם מלמלא תפקידיהם הבטחוניים כראוי.
- 20 ב. במקרה דנן נמצאו סתירות מסוימות הן בגרסאות שמסרו התובעים, הן באלה
21 שמסרו השוטרים. אני סבור, שלא מאלה צריך להיבנות צד זה או אחר.
22 מהתובעים שעברו ארוע כפי שעברו – שהיה, לכל הפחות, מלחיץ – אין לצפות
23 שיזכרו במדויק כיצד פעל במסגרתו כל אחד מן השוטרים המעורבים, או שיזכרו
24 פרטים מדויקים אחרים. גם מן השוטרים אין לצפות לרמת דיוק גבוהה בזכרון
25 כל הפרטים. עם זאת, ככל שיש לתת משקל לסתירות פנימיות ולסתירות בין
26 הגרסאות שמסרו יחידי כל אחד מן הצדדים לדיון, מצבם של התובעים טוב מזה
27 של הנתבעים בהקשר זה.
- 28 ג. בהמשך למצוין לעיל, הטעם לקבלת התביעה נעוץ בעיקר בכך שיש לזקוף לחובת
29 הנתבעות את העדרו של דיווח מצד השוטרים בסמוך לאחר האירוע. במצב שבו
30 עלתה במהלך האירוע טענת גניבה מצד אחד התובעים, היה מקום שיבוא דיווח
31 כזה, ואין במה שצוין לעניין משך הזמן של האירוע (בפרוטוקול, ע' 12, ש' 17-18)
32 כדי להצדיק היעדרו של דיווח כזה. לכך מתווספת העובדה שהרושם שהותירו
33 התובעים בעדותם לפניי היה מהימן יותר מזה שהותירו הנתבעים שהעידו, לגבי

159
רוש"ט

בתי המשפט

א 7050/06

בית משפט השלום בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי

1 מה שקשור בעצם הפגיעה בתובעים ובכך שבמהלך האירוע נעלם לתובע 2 שטר בן
2 200 ₪.
3 ד. בכל הנוגע לנזקים לוקים התובעים בהגזמה רבה ובמגמתיות בלתי מבוטלת.
4 התעוד הרפואי הדל טופח בחוזקה על פני טענות התובעים בהקשר זה. מדובר
5 בתעוד שביחס לכל תובע כולל מסמך רפואי אחד של בית החולים מקאסד, לשם
6 הגיעו התובעים בסמוך לאחר האירוע, ומסמך רפואי נוסף מיום 28.5.03, אשר
7 חל כחמישה חודשים תמימים לאחר האירוע. עצם ריחוק הזמנים בין המסמכים
8 הרפואיים, יחד עם העובדה שביחס לשני התובעים המסמך השני הוא מסמך
9 מאותו יום עצמו (28.5.03) מלמדים על המלאכותיות של מסמכים אלה,
10 המשתלבת בהעדר תעוד כלשהו לגבי נזקי הממון הנטענים ובהגזמה רבה בכל
11 הקשור לנזקים שנגרמו לתובעים.

ג. סוף דבר

12. השורה התחתונה של פסק דין זה היא כי על הנתבעות 5 ו-6, יחד ולחוד, לשלם לתובע 1
15 סך 10,000 ₪ למועד פסק דין זה, ולתובע 2 – סך 10,300 ₪, למועד פסק דין זה.
16
13. בנוסף לסכומים הנ"ל (בסעיף 12), תשלמנה הנתבעות הנ"ל לשני התובעים יחדיו שכ"ט
18 עו"ד בסך 4,000 ₪, בצירוף מע"מ, וכן את אגרת המשפט, ששילמו התובעים עם הגשת
19 התביעה, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה.

22 ניתן בהעדר הצדדים היום, ט"ו בטבת תשס"ט (11 בינואר 2009).
23 המזכירות תשלח את פסק הדין אל באי כח הצדדים.

רפאל יעקובי, שופט

